

politisk viðmerking

Hvar eru vøkru orð fólkaflaksins um skattalætta nú?

spyr Sverre Midjord, fyrrverandi lögtings-
maður

Sverre Midjord skrivur

Minni tollur og minni skattur, hetta vóru loysunarorðini hjá verandi lögmanni og leiðara Fólkaflaksins undan valinum. — Nú er vent í hoiuni. Tí valið er av, og nú ræður um at gloyma givin lyfti, ongantið ov skjótt.

Undan valinum kundi hetta við ov nógvum skatti og tolli væl brukast. Tað vóru sjálvandi mong, sum trúðu hesum, sum Fólkaflokkurin kom við, og serliga tí sum leiðarin segði, tí hann var eingin tilvildarligr persónur. Hann skuldi í hvussu so er havt skil fyri tølum og tilræðingum, tí tað er hansara privata arbeiði.

Sjálvandi varð roknað við, at tað var efrirandi, sum hann segði, men tilverri, tað við skattinum

og tollinum helt ikki, men tað lagna er, at tað var ikki lögmaður, sum fann út av hesum, tað var ikki statsviðræðingur grannskoðarin, lögmaður okkara, sum fann út av, at ov lítið var av pengum til høvuðsvinnu okkara, men ein vanligur lanusstýrismaður, sum sjálvur segði, áðrenn hann varð settur at umsita figgarviður-skifti okkara, at tað hevði hann ikki stórt skil fyri, men hann tók við starvinum, tó má her sigast at «eitt er kort at skilja, annað er skip at forá».

Tó, søgan endurtekur seg. Vit finga at vita úr lögtinginum, at Tjóðveldisflokkurin ikki tók undir við loftingarpolitikki Fólkaflaksins. Teir í Tjóðveldisflokkinum vóru meira sinnaðir at gera orð

kenda sambandsmannsins Christian Djurhuus, sála, til síni egnu. Hann segði um vinnulivið: «Tað, sum ikki kann standa tað má falla». Kravið frá Fólkaflakkinum um fleiri milliónir til fiskivinnuna var beint avvist av Tjóðveldisflokkinum, tí nú kemur tjóðveldismaðurin í landsstýrinum, umsitandi figgjarmál, sum ketta upp

úr høvdatrogi og boðar frá, at nú manglar fiskivinnuni 200 milliónir, og tað skal takast inn við øktum skatti og tolli. Loftingarpolitikkur Tjóðveldisflaksins er øktur skattur og tollur, og hetta gevur samstundis ongar møguleikar fyri nakrar uppsparing, í hvussu so er ikki hjá láginntøkuni.

Tey timaløntu verða

biðin um at vísa varsemi við lönarkrøvum sínum, samstundis sum hesi somu skulu bløða við 200 milliónum til teir sokallaðu vinnulivsmenninar. Tað má sannast, at her hevur Fólkaflokkurin telvað væl, tí nú er tað Tjóðveldisflokkurin, sum leggur trýstið á, og harvið hevur loftingarpolitikkur Fólkaflaksins hepnast.

Kravið frá verandi samgongu er til arbeiðarafjöldina, at tey tálma lönarkrøv síni, samstundis sum teir vilja krevja meira av tí krónu, sum vunnin verður, og samstundis sum verandi samgonga fyrireikar meira peningakrevjandi yvirtøk, yvirtøk, sum eru sum snældan, ið bert vindur uppá seg. Lögmaður hevur boðað frá, at hann

er valdur í nevnd at viðgera viðurskiði hjá Føroyum, so leingi vit eru í ríkisfelagsskapinum. Yvirtøkurnar eru ikki inntøku-fremjandi, har kundi verið spart, ella í hvussu so er steðgað á.

Tá ið stöðan er so álvarsilig, sum sagt verður frá, er ikki neyðugt at leggja stein oman á byrðu, tí at økja um skatt og toll er ikki í tráð við skrivningina hjá Fólkaflakkinum, tí sambært Dagblaðnum 2/11 1988, siga teir frá, at skatturin og tollurin er ov høg, men sjálvandi hetta er undan valinum. Tað er gloymt nú, tí sannleikin er tann, at loftingarpolitikkur verandi samgongu er fyri at bjarga teimum, sum frammanundan eru betur fyri, og leggja meiri byrðar á láginntøkurnar, á tey, sum frammanundan hava tað tungt. Hetta er ikki í tráð við skrivningina í Dagblaðnum 2/11 1988, men sjálvandi tað var undan valinum. Og tað tykist ikki at hava nakran tyding í dag.

Sverre Midjord

Skatta- og avgjaldshækkun

— Ynskist tú skattalætta frá samgonguni?
— Hon gav tykkum avgjaldshækkun!

Hesafenið velja vit Fólkaflakkin!

Dagblaðið valkæði sær við lyftum um skattalætta og legði eftir táverandi landsstyri fyri at ganga í vugta vegin

(Viðmerking til Høgni Djurhuus)

Tað Er munur á hasji og Bíbliuni!

— Eg kann vísa teg um, at Guds Orð hevur slíka kraft, at 140 hasjipipar muna einki móti bert einum bókstavi í Guds Orði, skrivur Jón Ellenderson m.a. í síni viðmerking til Høgni Djurhuus.

Nú hevur tú kanska væntað tær ein storm av mótmælum frá trúgvandi fólki (tú veit, vit intolerantur) og her er so min partur — eitt lot.

Síðani Sosialurin í einum blaði í seinastu viku gjørdi gjøldur burtúrur telefonbónar-tænastuni hjá Jensi av Rana o.fl., og aftur nú ger seg til talsmann teirra, sum mótarbeiða evangelinum, so haldi eg, at nýkur orð hin vegin eru uppá sitt pláss.

At tær, Høgni, vantar kunneleika um ymiskt, tað

gerst so ikki við, men kanska eg kann hjálpa tær: Kristni boðskapurin, evangelíð, er ikki ein «vesturlandskur boðskapur», men kom hann til Kina árhuðradir áðrenn tað hann kom til vesturheimin — og ikki at siga, til Føroya. Evangelíð hevur sín uppruna í miðeystri.

Men sig mær, hvi mótmælir tú ikki bara eisini, tá landsfundur javnaðarflokksins boðar eina týskfødda ideologi í Føroyum — tað er jú haðani, sosialisman kom

ella — Sjálvandi Høgni, tú skilir so, at evangelíð ikki er «ein eysturlandsk» ella «ein europeisk» religion av sama slagum sum t.d. hunduismen, men at evangelíð er Guds Orð til menniskjuni, eins og sosialisman er menniskjans orð til menniskjuni!

Hasji og Biblián

Eg kann ugga teg við, at munur er á hasji og Bibliuni! Hasji er, sum tú veitst, eitt rúsevní, sum brytur niður menniskjuni, meðan Biblián er Guds Orð, sum byggir upp menniskjuni — ikki so, munur er á.

Veitst tú, eg havi roynt bæði, og eg kann vísa teg um, at Guds Orð hevur eina

slíka kraft, at 140 hasjipipar muna einki móti bert einum bókstavi í Guds Orði.

Tann goði maðurin, sum tú sipar til, skal hava sagt: «Atrúni er opium fyri fólki», hann eitur Lenin — men tað vísti tú jú? Men tú tordi kanska ikki at sitera Lenin í hasum fori, tí tað hevði ikki verið so heppið í eygunum á teim kristnu veljarum floksins.

Diktatur kontra frælsi

Lagið, at tú Høgni, heldur tað vera rættari at kúga eitt heilt fólk við at brenna bibliur teirra og nokta teimum at trúgva tí, tey vilja, heldur enn tað at geva teimum tær bibliur, tey biðja um. Men er tað so við tær eisini, at rættvisin sæst bert ein vegg, ið gøgnum brillur ateismunar.

Men nú vit eru í Kina, so kann eg minna teg um, at í Kina valdar fullkomið diktatur, og at Kina er ein totalitær statur. Tí vildi eg mett, at sum ein sosialdemokrat, so stríddist tú heldur fyri demokratiskum frælsi fyri kinværjar — tú veitst, demokratið er bannað har — enn

tað at tú stríddist fyri at taka tað sindrið frá teimum, sum vit annars kunnu geva teimum. Og forrestin: Tey geva, ikki selja teimum Bibliuna.

Meðan eg minnst til tað Eg havi eisini roynt handan Lenin, sum tú siterar, men hvør kraft til hjálps og

bjarging er í einum deyðum maðni — so hann kann eg tilverri ikki «anbefala» tær, men Jesus; har er kraft, so tað forslær — so hvør veit, kanska

Jón Ellenderson

FERÐSLUTRYGD

er at fara yvirum
bert undir
grønum ljósi

Aftan á Kjörbreyt

Asannandi, at trúarfelagar Lydiu Arges manna ein triðing av samgonguni og helmingin av landsstýrinum og at tað eru teir, ið skulu stinga kósina út fyri nýggju føroysku fólkakirkjuni, má ein bert biðja Guð seg forbarma javnaðarmaður